

utvivlsomt flaae dem selv, at det dog ikke godt gaaer an at sige, at en Personlighed er kvalificeret til at blive Sagsfører, som ikke er kvalificeret til at blive Sagsførefuldmægtig. Nu er det, hvad de Herrer strax ville see, efter de nærmere Bestemmelser, der ere givne i Lovforslagets § 10 om Betingelserne for at blive autoriseret Fuldmægtig, saa, at dertil for de saakaldte danske Juristers Vedkommende kræves, at de have Charakteren Beqvem og Vel, altsaa bedste Charakter; den, der ikke har bedste Charakter, kan ikke blive autoriseret Fuldmægtig; men nu foreslaae de ærede Herrer ved deres Endringsforslag, at en saadan, der ikke kan blive autoriseret Fuldmægtig, dog skal kunne blive autoriseret Sagsfører. Dette, troer jeg, er en Anomalie, som er vel stærk, og som man ikke godt kunde forsvare at lade komme ind i Loven. Selve Forslaget er derhos i formel Henseende affattet saaledes, at det virkelig overhovedet ikke passer godt i noget Lovforslag, og navnlig ikke i dette, hvad jeg iøvrigt ikke videre skal komme ind paa; men haade dette Formelle, som det dog altid er værd at tage Hensyn til, og tillige de Betragtninger, jeg nys gjorde gjældende om det Anomale, der vilde komme frem, naar Lovforslaget blev vedtaget med en saadan Bestemmelse, og endelig de Betragtninger, der bleve fremsatte ved den foregaaende Behandling, have for Udvalget afgivet tilstrækkelige Motiver til at opfordre Thinget til at fastholde det Resultat, hvortil det kom ved anden Behandling.

Sobiesen: Jeg indseer tilfulde, at jeg i høi Grad har lagt Beslag paa det høie Things Velvillie, naar jeg paany er fremkommen med det Forslag, der af mig og nogle andre Medlemmer af Thinget er stillet til Lovforslagets § 4; men jeg maa dog derhos strax begynde med at bemærke, at, naar dette Forslag af den ærede Ordfører er blevet kaldt en Gjenganger, saa er det det kun i en meget uegentlig Betydning. Det Forslag, som der under 2den Behandling var Tale om, gik ud paa at udvide Betingelserne for at kunne blive Sagsfører derhen, at Enhver, der havde „Ei ubeqvem“ til dansk-juridisk Examen, skulde kunne blive Sagsfører; det Forslag, som her forelig-

ger, gaaer derimod, som jeg haaber, at de Herrer let ville see, ud paa noget ganske Andet og meget Mindre. Det gaaer nemlig ud paa, at man ikke ved den foreslaaede nye Lov, som tilsigter en Lettelse af Afgangen til Sagsførebstillingen, skal affære en heel Deel Mænd fra at indtræde i Sagsførervirksomheden, som efter den tidligere bestaaende Tilstand havde et grundet Haab om at kunne blive Sagsførere. Jeg troer, at, jo længere man kommer ned i Samfundet, jo nærmere man kommer ned til de Ubemidlede, desto mere varsom bør man være med at give Love, som affære de Mænd, der ere stillede saaledes, at de kun have deres egne Kræfter at stole paa, Afgangen til at træde ind i en Virksomhed, i hvilken de ville kunne soutenere sig, ved hvad de vide og kunne; jeg siger, at man bør være varsom med at affære dem en saadan Afgang, saasnart den bestaaende Lovgivning har aabnet dem en sikker Udsigt dertil. Det er af den høitærede Minister ligesom af den ærede Ordfører blevet udtaalt, at der er blevet dispenseret, og det oftere, fra den Bestemmelse i Forordningen af 26de Januar 1821, der fordrer „Vel“ og „Beqvem“ til den dansk-juridiske Examen, for at Vedkommende skal kunne blive Sagsfører, og jeg skulde da mene, at det vilde være rimeligt ved den her foreslaaede Lov, ligesaa vel som ved, saa at sige, alle andre Love, ved hvilke man har en Frygt for, at der skulde fremkomme noget Ubilligt gennem de nye Bestemmelser, at tage en Reservation om, at Loven ikke skal have tilbagevirkende Kraft paa alle dem, der nu have et grundet Haab om, hvis man ikke vil bruge det Udtryk: Et grundet Krav paa, at kunne obtainere visse Goder i Henhold til den bestaaende Lovgivning. Naar den høitærede Ordfører med megen Styrke fremhævede, at der ved vort Endringsforslag vilde komme en Anomalie ind i Lovforslaget, saa troer jeg unægteligt, at det ved en nærmere Betragtning vil vise sig, at denne Anomalie i alt Fald er ganske overordentligt ringe, Saaledes som Endringsforslaget var affattet under Sagens 2den Behandling, vil jeg ikke nægte, at der kunde siges at være en Uoverensstemmelse imellem Bestemmelsen i Endringsforslaget og Bestemmelsen i Lovforslagets § 10.